

Oğuzhan İşleyen

- şiirler -

Yayın Tarihi:

23.4.2011

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Bilmiyorum

Yeni modern hayatın ata sözleri bağlamaz beni,
Aslımın en büyük sözlerini bile kullanmazken,
Kendi düşüncelerimin
Doğru ve mutlak,
Aydınlığında ilerlerken.

Karanlık düşler umut olmaz içimde,
Sessiz bir çığlık ve suskunluktan öte,
En istikrarlı söz "bilmiyorumdur",
"Bilmiyorum" sözünün özü doğrultusunda,
Çemberin kapsama alanı içinde yaşarım,
Bir bakarsın her şey benimdir,
Bir bakarsın hiçbir şey!

Yeni düzenlerin içine,
Yeni görüşler doğrultusuna,
Ve kalıplaşmış düşüncelere,
Ortak olmam hayat yaşamımda,
Ya birimdir. Ya hiçimdir!

Oğuzhan İşleyen

Hayaline düşmekteyim

Serilmiş bedenim ceset gibi,
Yastığım okyanus misali,
Dizlerimde ağır bir sızı,
Dişlerim ulusal senfoni,
Ve tırnaklarımın arasında,
Terk edilmiş kirpiklerim,
Usul usul düşünmekteyim,
Hayaline düşmekteyim!

Oğuzhan İşleyen

İki söz arası

Hep iki kadın arasında kaldım ben,
Böyle olsun istememiştim oysa,
Dişlerim kırıldı sinirden!

Hep iki hayal arasında kaldım ben,
Biri huzur dolu aşk bahçelerinde çocuklar,
Diğeri kopuk eğlenceli tavırlar! .

Ve iki din arasında kaldım ben,
Biri diğlerinden bulanık,
Oysa teki fitrata dayanık!

İki aşk arasında kaldım ben,
Biri Ásyada karanlık,
Diğeri Avrupada selamlık!

Ve iki söz arasındayım ben,
Biri ölüme ayarlı,
Diğeri gözümde kaldı!

Oğuzhan İşleyen

Karmaşık

Düşüncelerimi, düşlerimle istifledim geleceğime,
Sezgilerimle, büyüledim tüm ufukları,
Gün doğumunda kaybettim,
Tüm yaşantımdan kalan kırıntıları!

Oğuzhan İşleyen

Kimse Bilmez

Sonu gelmez düşüncelerimin,
Her hücre zerreciklerinde yeni, yeni,
Farklılıklar yaratırım, Kimse bilmez!

Kimse bilmez!
Nefret ve kinle kustuğum halde,
İçimde patlayan volkanları!

Kimse bilmez!
Küfre saplanmış bir hal teşkil ettiğimde,
İçimdeki sonsuz merhameti,
İşte bu yüzden kimse ne beni anlar,
Nede sonsuz bilginin getireceği yeni kuramları,
Bir düşünce boyutuyla sınırlandırılmış yaşamlar,
Basite indirgenmiş beyinlerin oluşturduğu saflardır!

Oğuzhan İşleyen

Neydi

Bilmek miydi seni, yoksa görmek mi?
Tanımak mıydı şahsiyetini..
Hissetmek miydi duygularını..
Düşlemek miydi hayallerini..
Ürkek tavırlarındaki çekimserlikmiydi?

Sahte yaşamların karın ağrısıydı belkide.
Ruhumu şad etmek için beklediğim zaman..

Oğuzhan İşleyen

Özledim

Köşe başlarında duran gençlerin, anarşist tavırlarını,
Sevda türküleriyle çığırta, gece rakı sofralarını,
Ve çakırlığında kafamın,
Karanlık sokakların sahibi, dostlarımı özledim..

Söyleyin istanbul'a küsmesin bana..
Ben onun mistik baharını özledim..
Kara bir anla aldatmayacağım onu..
Bahtsızlığında dem vurup, baharını özledim..

Ben Ankaranın bir Otobüs garında,
İstanbul'a dönmekte olan seferlerin hasretiyle,
Gece yolda uykusuz, hayallerle yaşamayı özledim..

Oğuzhan İşleyen

Özlü sözler

İyilik iyilik diye dilenirsin, bir kürsüye çıksan fenalığı diretirsin! (Oğuzhan İŞLEYEN)
İnsanlar sosyalist düşünce içinde, emperyalizme hizmet eden toplum halinededirler.
(Oğuzhan İŞLEYEN)

Sonsuzluğun son haddinde, hadsizce hak istiyorum! (Oğuzhan İŞLEYEN)

Bir düşünce boyutuyla sınırlandırılmış yaşamlar, basite indirgenmiş beyinlerin oluşturduğu saflardır!
(Oğuzhan İŞLEYEN)

Anlamsız anlamların içinde kaybolmuşum, güzargahımda bir çok yaşam içinde savrulmuşum, son vaktin içinde sonsuzluğa hareket halinde yürümekteyim!
(Oğuzhan İŞLEYEN)

Ne bir aile sızısı, ne bir sevgilinin terk edişi üzmedi beni, Çanakkale savaşında yaşananlardan daha çok. Gözlerim salı veriyor kendini, her şehidin şanı yükseldikçe.
(Oğuzhan İŞLEYEN)

Özledim sessizce çekip gitmeyi, ardımda tüm yaşamları terk etmeyi, kendimide bıraktım bir köşeye. Hedefim tekliğe, yanıldıysam ateşe gidiyorum. (Oğuzhan İŞLEYEN)

İnandığın Şahsiyet'ten Öteye Gidemezsin Çünkü Sen Taklitçisin! (Oğuzhan İŞLEYEN)

Yürek yar ile can-ı neşreder gönlüm, gönül aşk-ı seyreder fitrata dönerse eğer!
(Oğuzhan İŞLEYEN)

Bir aşkın serzenişi var içimde, volkanlar yaratıcak kıvılcımlar, çocukluğumdaki hatıralar sarsar yüreğimi, düşündükçe düşler gösteriyor bilincim.. Aklımın zincirlerine düştüm!
(Oğuzhan İŞLEYEN)

Mevlana asla dönmedi sözünden siz döne döne bi hal oldunuz! (Oğuzhan İŞLEYEN)

Bugün bir başkayım dostlar, içimde anılar canlanır, geçmiş hatıralar, gününü bile unuttuğum takvim yapraklarının arkasındaki özlü sözler bulur beni, sonraları içimde bir hasret sancısı, gözlerimin önünde geçmişimden kalan kırıntılar.. Bu gece'de başka olucağım dostlar. İçimdeki hüznüleri, geçmiş tüm yaşantılarımı gecenin karanlığına terk edeceğim. Ve sonunda kendi özümde kovuşmuş bir ben var olacak bir ben! (Oğuzhan İŞLEYEN)

Kapitalist Cemaat'e inat, bizler mallarımızı paylaşırız, montumuzun cep düğmelerini kopan kol düğmelerimizin yerine koyarız! (Oğuzhan İŞLEYEN)

Kim umutsuzlaştırdı düşünceleri ve kim adını koydu korku dolu endişelerin, sezgilerin düşsel boyutlarında kim kirletti tüm duyguların saflığını, kim ağlattı içten içe öylece, bende yaşayan özümü..! (Oğuzhan İŞLEYEN)

İnsanlara verilen fazla sevgi şımartır, şımarıklıkta insanın gönlünde rutubet yapar!
(Oğuzhan İŞLEYEN)

Sevgiyle kuşatılmış yüreğim, dış etken düşüncelerle yıpranıyor! (Oğuzhan İŞLEYEN)

Bir Söz nefret titreşimleri yaysada o an, kalbin özü sevda ışığı yayıyor olabilir!

(Oğuzhan İŞLEYEN)

Dünya'da her varlık birbiriyle ilgiliyken, kalplerin birbirine karşı çıkması ne kadar mantıklıdır? (Oğuzhan İŞLEYEN)

Mana'da yaşadığınız maddeye tezahür etmiyorsa hayatın bir anlamı yoktur! (Oğuzhan İŞLEYEN)

Hayatın sessizliğini tadacaksın kimi zaman, kimi vakit hüznünü yaşayacaksın en derinde, bir bakıyorsun herkez etrafında, bir susacaksın yalnızlık şehrinin tam ortasında kalmışsın! (Oğuzhan İŞLEYEN)

Bilgiyle demlenmiş toplulukların sustuğu her vakit, koyunlar ortaya çıkarlar, Artık tebliğ vakti gelmiştir çobanlarınız sizi güdmeye geliyorlar! (Oğuzhan İŞLEYEN)

Hangi toplantıdır ki dağılmaya mahkum olmasın, bir araya gelip toplananlar günün birinde ayrılmaya mecburdur! . (Oğuzhan İŞLEYEN)

Ölüm diye birşey yoktur, Yaşam sadece bir rüyadır ve biz kendimizin hayalimiz!
(Oğuzhan İŞLEYEN)

Toplumun zahiri cevaplarından, kendini soyutlamış batin-i bir bilgeyim ben! (Oğuzhan İŞLEYEN)

Seni seviyorum sözünü sürekli tekrarladığımda bunu bir alışkanlık söylemi gibi algılamamı istemiyorum. Çünkü ben o büyülü, özlü sevgiyi var eden ve her oluşumun başlangıç ilkesi olan ışığın, olasılıklar arasında kaybolmaktan çok, içsel derinliğimde yaşadığım realiteyi oluşturan sevgimi, senin yüreğine tam anlamıyla taşıyorum. Bu bakımdan ki 'Seni Seviyorum' dediğimde yaşamımdaki tek gerçek sevgiyi seninle tadıyorum. (Oğuzhan İŞLEYEN)

Sevmelidir insan! Kendini severse mabet olur içi, dışarı fıskırır gönlü meltem gibi!
(Oğuzhan İŞLEYEN)

Küfrün özüne saplanmış, bataklıklarda son nefes yutkunan sen! Titre özünde saf ruh taşıyan insan! (Oğuzhan İŞLEYEN)

Aslım Osmanlı Devletinden değil, Karamanoğulları beyliğindedir! Davutun yıldızını sembol edinmiş bir bayrağı olan, Saf türk ve müslüman bir ümmettendir. (Oğuzhan İŞLEYEN)

Gecenin karanlığında nefes kadar yakın, tüm karanlık dünyada en güçlü aydınlığım.
(Oğuzhan İŞLEYEN)

Süre gelen bir yalnızlığın dibe vuran karanlığında çırpınışları hayat, hayat istemek için artık çok bayat, sonsuz bir yaşamın içinde sona bahşetti bak, Yaşam içinde yalan olan günler sakat!
(Oğuzhan İŞLEYEN)

Adıda Şanıda Batsın Güneşe Doğru Yönelenlerin...! (Oğuzhan İŞLEYEN)

Her Şey bir sözle baŐladı, szlede sona erecek. Sona yaklaŐırken! (OĞuzhan İŞLEYEN)

İlizyon yaşamların içinde, sezgilerin yok oluŐunda, bütünleŐmiŐ toplulukların arasında sıkıŐmıŐ bilinç farkıyım, perdelere bürünmüŐ bir aynanın arkasındaki sisten teyim, ben gözlemlerin, karara varıŐların ardındayım, ben benliğimin içinde yok olmuŐ, sonsuz alemlerin sırrıyım! (OĞuzhan İŞLEYEN)

Kim anlar beni, kim düŐünür sözlerin ardındaki anları, kim dokunur söyle, kim sızlar en derinden içten içe, kim duygularıyla boĐuŐur.. Kim haklıdır kim yanlıŐ, kim doğrudur kim gerçek fani dünyada, kim bakar sonsuzlukla semalara, kim dolanır söyle dünyanın Őehvetli gölgesinde, kim bulacak mutlak anlayıŐı, kim görecek gizlenen tüm gerçekliği, kim duyacak söyle o içten en derin yalnızlığı! (OĞuzhan İŞLEYEN)

OĞuzhan İŞleyen

Sana doğru

Bırak Şimdi.. biraz yürümeliyim..
Kendimdenmiyim belkide ben, ben değilim..
Hayaller oluŐturuyorum hadsizce, kimsesizce,
Tüm yaşamın mimarı ben, amelesi ben..
Hem emirler savuruyorum, hem acılar içindeyim,
Sahil boyuna doğru yürümekteyim,
Ufka doğru hicaz adımlarla gitmekteyim,
Seninleym, belkide kendimle,
Bırak beni öylece!

Oğuzhan İŞleyen

Senin olmak isterdim!

İstanbulun hırslı yağmur damlalarında,
Yokuşları adım adım izlediğin yollarda,
Sağda, solda it kopuğun dik bakışları arasında,
Kurduğun düşlerin, hayali olmak isterdim!

Ben evindeki asi karakterin,
Yalnızlığında iç çektiğin düşlerin,
Ve uyandığında somurtan yüzünün,
Neşesi Olmak isterdim!

Ben geçmişini unutturan,
Geleceğini umutlandıran,
Bir menekşe yaprağı olmak isterdim!

Dudaklarından dökülen sevda sözleri,
Ve yıkık düşlerimin izbesi,
Ben senin olmak isterdim!

Gecenin en ürkek saatlerinde,
Korkuyla..
Aşka..
Çoşmak isterdim!

Oğuzhan İşleyen

Sır

Bir gecenin karanlık çıkmazlarında bulurlar beni,
Sessiz ve çaresiz düşler kurdururlar,
Yalnız, kimsesiz,
Aşka dem vurdurur ay ışığı,
Sevda'nın peşinde ve sonsuzlukta,
Son bulur yüreğim!

Hep boşluklarda kaybolmuştu,
Serzenişlerimle yıkık düşlerim,
Bırak beni Ey kainatın sahibi,
Meleğimle yüzleşeyim!

Sevinçlerle müjdele bizi,
Mutluluğun gizli anahtarını,
İbrahim'in inançını,
Süleyman'ın hükümdarlığını,
Muhammedi bağlılığıyla sar dört bir yanı,
Sen diledikçe, diler kalplerimiz,
Aşk ateşiyle!

Oğuzhan İşleyen

Yaşamaksa seni sevmek

İçimdeki bu hayasız korku nereye gider,
Sen olmayı ver dünyamda, hayalin de yeter,
Kısacık bir ömür bu sensiz de geçer,
Yaşamaksa seni sevmek,
Kaybetmek ölümden de beter.

Her andığımda ismini "Azrail" kefenler biçer,
Bir bakarsın suyum ısınır, dumanım tüter,
Belki o gün içimdeki fırtına diner,
Buz gibi kara toprakta hayalin de yeter,
Yaşamaksa seni sevmek,
Kaybetmek ölümden de beter!

Oğuzhan İşleyen

Yeni Yaşamlar

Düşlerinle, hayallerin karışmış bir hüzün
Sen hep yaşarken bir sürgündün..
Karanlık gecelerde kor ateş ararken..
Aydınlığın kendinde terk edilmiş bir hayat.

Günlerin ardında yarınlar olsada
Geçmiş yaşamların adı hatıra kalsada..
Sonsuz bir zaman var işte tam şu anda..
Yaşadığın dakikalar hep gerçek yaşam anında.

Şimdi sus sessiz bir seyrediş eyle alemi..
Yalanlar geride kaldı, düşün hak olan Rabbi..
Ne yılanların nankörlüğü nede kahpeliği..
Bir tek sen varsın birde, Rabbin merhameti.

Oğuzhan İşleyen